

Politisk HORIZONT

VI SKAL TURDE AT GRIBE MAGTEN

LÆS PAPE OG ZIEGLERS RÅD TIL VALGNATTEN

SIDE 6

VELFÆRDSIVÆRKSÆTTERENS OPSANG: DER ER ALT FOR FÅ FRIPLEJHJEM SIDE 8
DEN TIDLIGERE BORGMESTER I CANADA VIL KUN IMPORTERE LIDT ISHOCKEY SIDE 12
HOLM HJÆLPER KRÆFTRAMTE MED AT TRÆDE DEN SIDSTE KILOMETER SIDE 16
HUN ER TAMILSK FLYGTNING, FAN AF SCHLÜTER OG SUNDHEDSMYTEKNUSER SIDE 24

Politisk HORISONT

Ansvarshavende redaktør: Søren Vandsø

Redaktør: Anders Egedal

I redaktionen: Filip Lauritzen, Mads Pii Clausen,
Albert Konrad Aabo Jensen, Liv Margarita Klingert,
Frederik Holmberg, Jeppe Frank Christensen og
Christian Pille Mogensen

Fotograf: Rasmus Barsøe og Andreas Oliver Hansen

Layout: Degn Grafisk

Tryk: Degn Grafisk

ISSN
1395-9778

EUROPA
hævn

Politisk Horisont
Det Konservative Folkeparti
Christiansborg, 1240 København K
ph@konservative.dk

Det Konservative
Folkeparti

For dig og for Danmark

INDHOLD

03 Siden sidst

04 Kampagnemaskinen kører på velsmurte stempler

05 Skridt for skridt skal Palle frem - og det skal partiet også

06 Pape og Ziegler: Vi skal turde at gribe magten

08 Velfærdsiværksætterens opsang: Der er alt for få friplejehjem

11 Optimismen slog gnister på det konservative landsråd

12 Den tidligere borgmester i Canada vil kun importere lidt ishockey

15 Gentoftes stemme har forladt borgmesterkontoret efter 28 år

16 Holm hjælper kræftramte med at træde den sidste kilometer

20 Her er holdet, der skal sikre konservativ fremgang i regionerne

24 Hun er tamilsk flygtning, fan af Schlüter og sundhedsmyteknuser

26 Søren og Søren har lagt bolden indover - nu skal den sparkes i mål

27 Krydsord

Siden sidst

Sommeren bød som bekendt på store danske sportspræstationer. Gentoftes borgmester, Michael Fenger, der selv har repræsenteret Danmark ved OL som håndboldspiller, var sammen med Skovshoved Idrætsforening med til at fejre **guldvinderen Viktor Axelsen** på rådhuset, da badmintonspilleren vendte hjem fra Tokyo.

Det konservative hjerte har altid banket for Forsvaret, og flere af partiets lokale kandidater deltog på **flagdagen** for Danmarks udsendte. I Varde Kommune deltog bl.a. major Steen Holm Iversen, oversergent Brian Meppelink-Schmidt og politiasistent Kåre Jensen, der alle er konservative kandidater ved kommunalvalget.

En vaskeægte **bootcamp** blev afholdt, da Konservativ Ungdoms fokuskandidater til kommunal- og regionsrådsvalget var samlet i Rudersdal. Her blev de undervist i vælgeradfærd og kampagneplanlægning. Blandt dagens oplægsholdere var næstformanden for Moderata Ungdomsforbundet og ansatte fra partiets sekretariat.

I år blev den **konservative golfturnering** genoplivet på Hjarbæk Fjord Golfbane. Efter at have klaret sig igennem en udfordrende bane med fem søer og 72 sandbunkere vandt Anne Vitger og Magnus Jørgensen i henholdsvis stableford og slagspilturneringen. En dejlig golfdag sluttede med tre-retters middag og politiske foredrag.

Meget af satireserien **'Klovn'** bliver skudt på Frederiksberg. Den kommende sæson er som altid spækket med både pinlige hændelser og kendte gæsteoptrædere, og i sommer var Casper, Frank og resten af 'Klovn'-holdet så på besøg hos Frederiksbergs borgmester, Simon Aggesen, der er med i et af sæsonens nye afsnit.

Selvom man holder med hver sin klub, kan man godt nyde en **fodboldkamp sammen**. Rasmus Jarlov, Bendikte Kiær og Birgitte Bergman var at finde på lægterne, da FC Helsingør mødte Lyngby BK i første division. Ingen af de tre fik dog håneretten med hjem, da kampen på Helsingør Stadion endte uafgjort 3-3.

KAMPAGNEMASKINEN KØRER PÅ VELSMURTE STEMPLER

Politik er og bliver en holdspørt. Den fremgang, som vores parti nyder for tiden, er resultatet af stenhårdt arbejde fra en masse konservative ildsjæle rundt om i landet. Jeg tvivler ikke ét sekund på, at vores momentum skal tilskrives hver og en af jer, der knokler for at gøre Danmark mere konservativt og vores gamle parti større og mere indflydelsesrigt.

Når vi holder sammen i den konservative familie og kæmper for borgerlige mærkesager i fællesskab, så får vi politisk succes. Derfor kræver det også en stor konservativ holdindsats, når danskerne inden længe skal til stemmeurnerne for at sammensætte landets by- og regionsråd den 16. november. Den indsats er jeg sikker på, at vi nok skal levere.

Heldigvis er der mange forskellige måder at hjælpe på. Nogle hænger i lygtepæle for at få valgplakater op eller deler flyers ud på torvet. Andre brygger kaffe til morgenuddelingen eller stiller bagværk på bordet

under vælgermødet. Alle har vi en rolle at spille i valgkampen, og ethvert bidrag gør en mærkbar forskel og styrker den konservative sag.

Det kommer nok ikke som den store overraskelse, at dette valg også skal udkæmpes på de sociale medier. Her er der også mulighed for at hjælpe. Når du synes godt om, deler eller kommenterer opslag fra dine medkonservative, vil flere vælgere se vores politik. Og vores politik er jo som bekendt det bedste argument for at stemme konservativt.

Poul Schlüter, som vi desværre mistede tidligere i år, sagde engang, at 90 procent af danskerne er konservative – de ved det bare ikke. Jeg må hellere afholde mig fra at sætte tal på her, men jeg tror, at den gode Schlüter havde ret i, at rigtig mange danskere kan se sig selv i vores politik. Det skal vi ud at minde dem om til valget i november.

Der er brug for stærke konservative stemmer lokalt og regionalt. Vi er partiet,

der sikrer erhvervsvenlige kommuner og kæmper for hurtig kræftbehandling. Der vil give ældre frit valg og mere selvbestemmelse. Som har stærkt fokus på faglighed i folkeskolen, og at dagtilbud skal være fulde af omsorg. Vi er partiet, der står for en ansvarlig økonomi.

Alt det skal vi sammen ud at fortælle vælgerne, og vi kæmper til sidste fløjt. Kampagnemaskinen kører på velsmurte stempler. Vi har stærke kandidater, et flittigt bagland og Danmarks bedste ungdomsorganisation. Jeg er sikker på, at vi kommer til at give alt, hvad vi har, og at holdindsatsen kommer til at betale sig på valgdagen.

God valgkamp til alle!

SKRIDT FOR SKRIDT SKAL PALLE FREM

- og det skal partiet også

I udkanten af Odense bor Palle Møller Nielsen i et lille rækkehus. Op til et valg bliver tiden dog brugt på vejene, for han har været aktiv for Det Konservative Folkeparti i mere end et halvt århundrede, og som orienteringsløber gennem 65 år har han gjort en sport ud af valgkamp.

At Palle Møller Nielsen har levet et aktivt liv, kan der ikke herske tvivl om. Som 14-årig deltog han i sit første orienteringsløb, hvor han gennemførte som nummer ni iført træskostøvler. Siden da har han fået rigtige løbesko, og det konservative medlem har løbet i 30 forskellige lande.

De sidste mange år har han brugt valgkampe som sit personlige orienteringsløb, og i den seneste valgkamp blev det til næsten 20.000 postkasser og omkring 100 kilometer i benene. Men han er slet ikke færdig.

Når 100 huse på en time

I dag er han 79 år, men stadig frisk og fuld af energi på trods af, at han i 2005 fik et hjertestop. Det kunne dog ikke holde ham tilbage, og selvom lægerne på et tidspunkt ville have ham til at stoppe med at løbe, fordi pulsen kunne blive for høj, var der en løsning. For som han siger, kræver hans sport heldigvis ikke, at man skal løbe hele tiden.

Efter nogle år lærte Palle Møller Nielsen sin krop så godt at kende, at han vidste præcis, hvornår han skulle sænke tempoet. Det har været en fordel under valgkampe, for et hjertestop hverken kan eller skal forhindre ham i at arbejde for et bedre Danmark, slår han fast. Så han fortsætter ufortrødent.

Under valgkampe har Palle Møller Nielsen specialiseret sig i husstandsomdelinger. Det forløber sådan, at han får et læs på ca. 6.500 flyers, og så er det ellers bare at fylde bilen op og køre ud til området, hvor der skal deles ud.

Hvor lang ruten ender med at være, kommer an på, hvor langt der er imellem

husene, og så 'hvor dum man er' med henvisning til, at bilen godt være svær at finde igen, siger Palle Møller Nielsen med et stort grin.

Men tid tager det. I et område, som det Palle Møller Nielsen bor i fyldt med rækkehuse, kan han nå op til 100 huse på en time. Det kræver ikke den store hovedregning at nå frem til, at han bruger meget tid på sine uddelinger, og årsagen til, at han glædeligt går fra hus til hus, er ret ligetil.

"Selvfølgelig vil jeg hjælpe mit parti. Det er min måde at give tilbage på, og så skader det heller ikke, at jeg synes, at det er sjovt," siger Palle Møller Nielsen.

Palle Møller Nielsen kan ikke huske, hvor længe han har været aktiv for Det Konservative Folkeparti, men én ting er sikker: Det er mere end 50 år.

For Det Konservative Folkeparti har det været en tumultarisk periode, der både har budt på op- og nedture, men de nye gode tider under Søren Pape får ham til at lyse op.

"Nu er Søren Pape kommet, og det har jeg da øjnene op for, og jeg skal lige love for, at der også er andre folk, der har fået øjnene op for ham og partiet," siger Palle Møller Nielsen med henvisning til dem, som han snakker med på gaden.

Vil have styr på tingene

Politisk falder partiets retning lige i Palles Møller Niensens smag. Som tidligere revisor sætter han pris på, at der er styr på tingene, og at mennesker tager ansvar for sig selv.

"Du er ansvarlig til en vis grænse, og dem, der ikke er i stand til at være ansvarlig for sig selv, fordi de enten er fysisk eller psykisk syge, skal vi hjælpe. Men for mange mennesker nasser på andres menneskers arbejde, fordi de ikke selv gider at arbejde," siger Palle Møller Nielsen.

Men arbejdsom er Palle Møller Nielsen altså selv. Til november står den på kommunalvalg i Odense, hvor han endnu engang er klar til at hjælpe partiet til fremgang. For frem, det skal partiet, understreger Palle Møller Nielsen, og det skal han også selv - skridt for skridt.

Vi skal turde at **GRIBE MAGTEN**

Et sandt borgmesterdrama kan let udspille sig på valgnatten. For nedrullede gardiner bliver der forhandlet om, hvem kommunens førstemand- eller kvinde skal være de næste fire år. Her gælder det om at holde alle muligheder åbne og spille sin hånd klogt. Det ved den konservative formand, Søren Pape, der er tidligere borgmester i Viborg, om nogen.

Viborg havde været en socialdemokratisk højborg i 20 år, da Pape brød styret tilbage i 2009. Et hemmeligt sted i byen

endte han som borgmester efter intense forhandlinger på valgnatten og opbakning fra Dansk Folkeparti, SF og Socialdemokratiet. Kun Venstre - der var blevet største parti med 11 mandater - stod uden for konstitueringsaftalen.

Forspild ikke chancen

Dengang var Pape koldblodig, da spillet om magten i domkirkebyen skulle afgøres. Det samme opfordrer formanden sine partifæller til at være, når posterne skal

fordeles efter kommunal- og regionsrådsvalget den 16. november. Ifølge ham skal man afsøge enhver mulighed for at kunne mønstre et flertal, når aftalen om konstituering forhandles.

”Valget handler først og fremmest om politisk indhold og at tage posten som borgmester eller regionsrådsformand hjem til sit parti. Det vil næsten altid betyde, at nogen bliver utilfredse, men sådan er politik. Utroligt meget af en kommune eller regions fremtid bliver afgjort den nat. Der-

for skal vi turde at gribe ud efter magten,” slår Pape fast.

Han bakkes op af Michael Ziegler, der er kommunal næstformand i Det Konservative Folkeparti. Ziegler er til hverdag borgmester i Høje-Taastrup Kommune, og han pointerer, at man har klart størst indflydelse som politisk styrmand for regionsrådet eller byrådet. Derfor skal en spidskandidat også have ambitioner om at blive netop dét, mener Ziegler.

”Jeg vil næsten sige, at man har tjenestepligt, hvis man kan øjne den enorme magt, der ligger i at lede en region eller kommune. Vi er et samfunds bærende parti, der tager ansvaret på os. Det ligger i vores selvforståelse, og det forventer vælgerne også af os, at vi gør. Så man skal ikke forpasse chancen, hvis den byder sig på valgnatten,” siger Ziegler.

Politikken, som man kan blive enig om, er naturligvis afgørende, når der skal forhandles, pointerer Ziegler. Men for at den kan blive gennemført, kræver det først og fremmest, at man sikrer sig magten og sliber nogle kanter i forsøget på at nå et kompromis. Derfor skal man ikke være for stolt til politiske indrømmelser, understreger Michael Ziegler.

En anden spilleplade

Man skal heller ikke lade sig forblinde af Christiansborg-logik, når man forhandler, slår Pape fast. Lokalpolitik har ikke på samme måde to fasttømrede blokke, og løsninger er tit hævet over ideologi. Nogle gange bliver partitilhørsforhold udvisket, og tilgangen kan være mere pragmatisk. Det skal man også huske, når pokerspillet går i gang valgnatten.

”På Christiansborg kan partierne være hurtige til at trække pistolerne og skyde forslag ned, bare fordi det kommer fra den anden fløj. Virkeligheden er bare en anden ude i kommunerne og regionerne. Der kan nemt være ting, som vi kan mødes med andre partier om, og vi kan tage nogle helt andre træk på den politiske spilleplade,” lyder det fra Pape.

Det er Michael Zieglers vej til borgmesterposten et godt eksempel på. Da han i 2005 kunne hænge borgmesterkæden om halsen, var det på Dansk Folkeparti og Radikale Venstres mandater. To partier, som ikke har alverden tilfælles målt på Christiansborg-enigheden, og som oven i købet bekender sig til hver sin blok på det landspolitiske kontinuum.

Men kongemagerne fra Dansk Folkeparti og Radikale Venstre endte i Høje-Taastrup altså med at skrive under på en politisk aftale, som bragte Ziegler til magten foran Venstres spidskandidat og satte en socialdemokrat af tronen. Ifølge den konservative næstformand skyldtes det et politisk kompromis, men lige så meget, at relationerne var på plads.

”At få skabt gode forhold til andre politikere kan man næsten kun komme for sent i gang med. I 2005 havde Venstre samme antal mandater og endda flere stemmer end os, men jeg trak mig sejrrikt ud af konstitueringen. Det var jo ikke tilfældigt, men fordi jeg havde is i maven og talte godt med dem, der kunne gøre mig til borgmester,” siger Ziegler.

Derfor er Michael Zieglers råd til kandidater, der går efter posten som borgmester eller regionsrådsformand, også at danne nogle alliancer med forskellige partier. Det behøver ikke nødvendigvis at være bindende aftaler, hvor man låser hinanden, men man skal forberede sig på scenarierne og afstemme positioner – også med forventede modstandere.

”Selvfølgelig er der grænser for, hvor meget dobbeltspil man kan køre, men man skal ikke have malet sig selv så langt op i et hjørne på forhånd, at andre udelukker at pege på dig. Man skal ikke udstråle, at man ser ned på andre, fordi de kommer fra et andet parti, og man skal slet ikke være for fin til deres mandater. Dem får du brug for,” siger Ziegler.

Tank masser af kræfter

Et sidste råd fra Ziegler lyder, at man skal have tanket masser af kræfter til de sidste dage i valgkampen. Ikke kun fordi tallene viser, at mange vælgere først beslutter sig sent i valgkampen, og at man derfor ikke skal være brændt ud inden slutspurten. Men også fordi det kan blive en lang nat, når den nye bykonge- eller dronning skal krones.

”Sørg for at være frisk på valgnatten. Du kan ende med at sidde i rigtig mange timer og forhandle, efter valgstederne er lukket, og spillet går i gang. Gå heller ikke i seng, før det er afgjort, for så risikerer du, at det hele løber ud som sand mellem hænderne på dig. Endelig skal du kende dit værd, og vi er jo en valuta i høj kurs for tiden,” griner Michael Ziegler.

VELFÆRDS- IVÆRKSÆTTERENS OPSANG:

*Der er alt for få
friplejehjem*

Et stenkast fra Græsted i naturskønne Nordsjælland ligger en lille perle omgivet af marker og skov. På stedet lå i mange år et snedkerværksted, men da det ophørte, stod bygningerne tomme. Lige indtil May Bjerre Eiby fik idéen til at lave sit eget plejehjem med egne regler og måder at gøre tingene på.

”Jeg skabte det, fordi jeg igennem nogle år som sygeplejerske i det offentlige system havde savnet et fokus på omsorgen for syge ældre. Oveni blev min far syg med demens og flyttede på et plejehjem, hvor han sygnede hen på få måneder. Der var mangel på opmærksomhed, aktiviteter, omsorg og utilstrækkelig basal pleje,” siger hun.

Efter selv at have arbejdet i den kommunale ældresektor begyndte May Bjerre Eiby derfor i en alder af 28 år at lave sit eget sted, der skulle komme til at hedde Dagmarsminde. Men først ventede der en lang og sej kamp mod firkantede regler og et system, som bestemt ikke er fordelagtigt for private tilbud.

Derfor var det først syv år efter, at idéen startede, at May Bjerre Eiby endelig kunne slå dørene op til sin egen omsorgsoase. Resultatet blev et lokalt friplejehjem, som hun har vundet såvel Det Konservative

Folkepartis samfundspris som Berlingskes borgerlige debatpris for.

Her bliver de ældre behandlet med omsorg, menneskelig kontakt og fysisk aktivitet i stedet for sløvende medicin. Faktisk reduceres beboernes medicinforbrug så meget, at de på Dagmarsminde i gennemsnit får under et præparat dagligt. Til sammenligning er landsgennemsnittet otte præparater dagligt.

I dag huser Dagmarsminde en håndfuld geder, nogle kaniner, en hel del hølydte høns, en kælehund og så selvfølgelig de 11 demensramte beboere.

Beboerne kan frit bevæge sig rundt i urtehaven, de kan kæle med dyrene, tage en lur i fællesstuen eller nyde en bog på plejehjemmets bibliotek. Som regel deler de ældre dog dagen med de andre beboere og personalet, som dedikerer fuld opmærksomhed til de ældre.

Fraråder at starte op

Hver dag er sat i skema fra morgen til aften, så beboerne føler sig trygge i omgivelserne, men de nyder samtidig også stor frihed på plejehjemmet. Netop det med tryghed og frihed er helt centrale elementer på Dagmarsminde.

”Vi kalder os en omsorgsoase, og beboerne får al den kærlighed, som de har brug for. Og det virker, kan man tydeligt mærke på beboerne, men også for de ansatte, som nyder at gå på job og se, at de ældre trives,” siger Eiby.

Faktisk virker det så godt, at nogle beboere går fra kørestol til egne ben i løbet af perioden på Dagmarsminde, mens andre begynder at kunne tale og grine igen. Men selvom beboerne nyder tilværelsen, har May Bjerre Eiby flere gange frarådet andre, der ville gøre som hende selv, at starte deres eget plejehjem.

”Det virker jo helt paradoksalt, men hele arbejdet med at få et friplejehjem stablet på benene er simpelthen så besværligt. Det er præget af umenneskeligt meget bureaukrati og et system, der jo nærmest ikke kan blive mere firkantet,” siger May Bjerre Eiby.

Hun kritiserer især de mange strømlinede kommunale institutioner i ældreplejen. For selvom friplejehjem ofte har glade beboere som på Dagmarsminde, viser tal fra Dansk Industri, at der i dag er hele 55 kommuner, der ikke har private tilbud til ældre. Det får May Bjerre Eiby til at råbe kommunalbestyrelserne op.

Foto: Mathias Svold/Rizau Scampix

”Der er noget helt galt med ældreplejen. Mange offentlige plejehjem er som en fabrik, hvor man ’bare’ parkerer de ældre og tænker, at de sikkert har det okay,” siger May Bjerre Eiby og fortsætter:

”Systemet har gjort det besværligt og til tider næsten umuligt at være privat velfærdsiværksætter. Det kan næsten ikke betale sig at starte sit eget sted, fordi systemet er lavet til en offentlig ældrepleje,” siger hun.

Lad ældre vælge selv

Konsekvensen af det firkantede system er ifølge Eiby, at den offentlige sektor i mange tilfælde opfører sig formyndersk over for de ældre. Men bare fordi man bliver ældre, holder man ikke op med gerne at ville træffe sine egne valg, slår hun fast. Alligevel halter det med ældres selvbestemmelse, lyder det fra plejehjemslederen.

”Ældre i Danmark får tildelt et plejehjem, og det bliver bestemt fra den offentlige side. Derfor modtager de offentlige plejehjem beboere uden at gøre noget, og så har de heller ingen grund til at forbedre sig,” siger hun.

At styrke det frie valg ville derfor være nøglen til en bedre ældrepleje, for så ville de ældre selv kunne vælge, hvor deres penge skulle bruges, mener May Bjerre

Eiby. Hun ville selv kæmpe for at bryde det offentlige monopol på at drive plejehjem i mange kommuner, hvis hun sad i byrådet.

”Hvis man som kommunalpolitiker gik ind for, at hver borger selv kunne vælge, så ville jeg absolut bakke op. Det ville skabe røre og bevægelse i hele systemet, for så ville man hver især kæmpe for at få beboerne,” siger hun.

På den måde ville hele ældresektoren løfte sig, mener May Bjerre Eiby. For konkurrence er sundt, og det ville gøre hverdagen langt mere spændende for de ældre, hvis plejehjemmene skulle kæmpe for deres beboere i modsætning til nu, påpeger hun.

Derudover ville øget konkurrence også medføre en højere specialisering og ekspertise på det enkelte sted, hvilket der er stærkt brug for, understreger May Bjerre Eiby.

Ikke bare ville flere friplejehjem og øget konkurrence give ældre mere nærvær og omsorg. Selvom hun er imod kun at gøre ældrepleje op i penge, ville det også være en bedre forretning for samfundet at give plads til, at flere friplejehjem kunne skyde op rundt om i kommunerne, forklarer May Bjerre Eiby.

For når beboerne har det godt, så undgår de eksempelvis at blive indlagt,

forklarer plejehjemslederen. Hvor man på normale plejehjem ofte ser indlæggelser blandt beboerne, er sagen en anden på Dagmarsminde, og det betaler sig for det offentlige. May Bjerre Eiby stiller det økonomiske regnestykke op:

”Vi har kun haft tre indlæggelser de sidste tre år. En indlæggelse koster et sted mellem 10.000 og 15.000 kroner i døgnet, mens en plejehjemsplads omvendt koster ca. 2.000 kroner om måneden. Vi kunne spare millioner af kroner på indlæggelser og genindlæggelser, hvis vi gav ældreplejen et løft og satte den enkelte beboer først,” siger hun.

Respekt til det sidste

Og det er netop, hvad May Bjerre Eibys mission går ud på. At bekæmpe kontrolregimet og velfærdsstatens måde at hængempe ældre borgere på. I stedet vil hun vise en privat vej til omsorg og velfærd for den enkelte beboer.

”Vi bliver nødt til at se ældre som individer, der ligesom alle andre har forskellige personligheder og behov. Det er mennesker af kød og blod, som fortjener nogle gode år i den sidste del af deres liv. De er forældre, bedsteforældre eller venner til nogen. Og de fortjener respekt helt til det sidste,” siger hun.

OPTIMISMEN SLOG GNISTER PÅ DET KONSERVATIVE LANDSRÅD

Som en kølig påmindelse om efterårets ankomst lå morgensolen over Tivoli Hotel- og Kongrescenter skjult bag et halvgråt skydække. Indenfor var stemningen dog anderledes varm og hjertelig. Her var over 1.000 mennesker nemlig ved at finde deres plads til partiets landsråd, der løb af stablen den 18.-19. september i år.

Den store konferencosal var klædt i grønt og levede op til sit ry som håbets farve. For hvor end man gik hen, var det tydeligt, at et grønt håb havde plantet sig hos de fremmødte. Et håb om en fremtid, der vækker minder om en stor fortid.

Der blev da også talt om netop fortiden fra scenen. Først af nestor Per Stig Møller, der med ærbødighed i stemmen mindedes Poul Schlüter. Siden af formand Søren Pape, der i sin tale hyldede sin forgænger, men afviste, at tidligere tider forhindrer partiet i at tænke fremad.

”Poul Schlüter modbeviste påstanden om, at konservative hænger fast i fortiden. Jeg vil tilføje: Når vi er bedst, tænker vi generationer frem. For så tænker vi ikke kun på den lette løsning. Men på den bæredygtige løsning,” sagde Pape.

Afgav et velfærdslofte

Og bæredygtighed er ikke blot et begreb i klimadebatten. Det er også et krav til velfærdssamfundet, hvis der skal være råd til at opretholde og forbedrede servicen til ældre. Det er Det Konservative Folkeparti garant for, slog Pape fast.

”Jeg vil ikke love, at jeg er den, der bruger flest penge. Jeg kan faktisk garantere, at Socialdemokraterne og venstrefløjen vil love jer et større forbrug igen og igen. Men jeg kan love, at jeg vil bruge penge nok. Jeg

vil love, at opgaverne skal løses med værdighed, ordentlighed og omsorg,” sagde han og tilføjede:

”Og lige så vigtigt: Det Konservative Folkeparti vil altid stå vagt om en økonomi, der er sund, så der er råd til velfærd. Det kan I kalde mit velfærdslofte,” sagde Søren Pape.

I modsætning til venstrefløjens parole om, at højrefløjen vil skære og atter skære i velfærden, så er den politiske velfærds-kamp i højere grad et spørgsmål om frihed end om forbrug, slog Pape fast fra talerstolen.

”Jeg synes, at alle skal have lov til at vælge, hvor deres pleje skal komme fra. Hvem der kommer og gør rent, og hvem der leverer maden. Ligesom jeg mener, at alle har lov til at vælge en fri- eller privatskole. Der er en værdighed i at træffe sin egne valg,” sagde han.

Formandstalen kredsede særligt om ét emne: Ældrepleje. Om at tilbyde en værdig tilværelse til de ældre borgere, som har brug for hjælp til at få hverdagen til at hænge sammen. En tilværelse, hvor der er plads til medmenneskelighed og omsorg.

Men hvis man tænker, at ældrepleje er et modigt taletema på en festdag, så kender man ikke Det Konservative Folkeparti særlig godt. Flere gange måtte Søren Pape stoppe sin talestrøm og tålmodigt vente på, at klapsalverne forstummede.

Og da han til sidst i talen inviterede alle spidskandidater på scenen og citerede Poul Schlüters ord om, at Danmark ikke har set sin sidste konservative statsminister, varede den stående ovation så længe, at Abbas ’Gimme, Gimme, Gimme’ fra højtalerne sluttede længe før den taktfaste lyd af klapsalver.

Måske var det på grund af den overvældende modtagelse af formandens sidste bemærkning, at han efterfølgende ad flere omgange måtte forklare de fremmødte journalister, at der ikke var tale om et statsministerkandidatur, men at han blot citerede en tidligere formand.

Ubesværet rockmama

Om eftermiddagen var der gæstetale af Ebba Busch fra det svenske parti Kristdemokraterna. Hun talte om kriminalitet i Sverige, og hvordan hun er dybt inspireret af den politik, som Søren Pape gennemførte som justitsminister. Senere bød aftenen på trerettersmenu og vin, inden endnu en stærk kvinde indtog scenen.

Sanne Salomonsen satte gang i dansegulvet med sine vellydende klassikere. Det var i sandheden et pragteksempel på partiets ordentlighed at se Danmarks rockmama gå ubesværet rundt med sin mikrofon blandt de dansende gæster.

Dagen efter var talerstolen overladt til en lang række af konservative ildsjæle, der diskuterede politik og præsenterede indstillinger. På trods af, at flere tilhørere klagede over en uforklarlig hovedpine oven på aftenens udskejelser, var smilene store og blikkene rettet mod talerne.

Weekenden i København vil for de fleste stå tilbage som to dage, hvor konservatisme og kampgejst mødtes i en slagkraftig cocktail, og optimismen slog gnister. Selvom Det Konservative Folkeparti allerede har haft hovedrollen i vigtige kapitler af danmarkshistorien, var det tydeligt, at partiet er klar til at skrive mange flere.

Den tidligere borgmester i Canada ...

VIL KUN IMPORTERE LIDT ISHOCKEY

Pierre Kary har været på lidt af en politisk rundtur. Som 14-årig var han formand for de unge liberale i Canada, inden han stiftede sit eget parti og blev borgmester i byen Saint-Lazare uden for Montreal. Senere flyttede han til Danmark og blev socialdemokrat gennem karateklubben. Men nu stiller Kary op som konservativ byråds kandidat i Roskilde.

”Tingene er faldet på plads. Min canadiske omgangskreds har svært ved at forstå, hvordan jeg først kunne være socialdemokrat og så konservativ i Danmark, når jeg nu var liberal i Canada. Men det betyder forskellige ting i de to lande, selvom jeg også må sige, at jeg har flyttet mig politisk af at komme til Danmark,” siger Kary.

Ikke bare har Kary altså krydset den politiske midte, men også Atlanten. Efter at have bygget flere skoler, anlagt nye cykelstier og fredet grønne områder som formand for sit eget lokale parti og borgmester i Saint-Lazare følte Kary en udlængsel. Han og hustruen, der er dansk, besluttede at flytte til Roskilde for at få en bedre work-life-balance.

Timer om at købe mælk

For tiden som borgmester i Canada var opslidende, forklarer Kary. Alle vågne timer blev brugt på politik - også om lørdagen og søndagen. Selv når han bevægede sig ud fra borgmesterkontoret, kom det til at handle om politik, og det gik ifølge Kary både ud over ham selv og hans nærmeste.

”Det var en usund livsstil. Jeg er stolt af, hvad jeg opnåede, men det har kostet på mit helbred, og hele familien har betalt prisen for det. Det kunne tage to timer at købe mælk, fordi folk jo gerne ville tale med mig om alt muligt. Alt er politik som borgmester, og det er hårdt. Jeg var nødt til at beskytte mig selv og min familie til sidst,” siger han.

Kary vælger sine ord med omhu, før han svarer. Han er velovervejet og imødekommende, og det passer fint med, at han har en PhD i kemi. Netop den baggrund åbnede for jobmuligheder i Danmark, hvor Kary arbejder med patenter i medicinalindustrien. Først hos Novo Nordisk, siden Lundbeck og i dag Novozymes.

Det har givet en bedre fordeling mellem arbejds- og familieliv for Kary. Han har fortsat ikke svært ved at fylde de tomme felter i kalenderen ud, men nu er det

med andre ting end kun politik. Livet i Danmark har nemlig ikke bare givet mere tid med familien, men også til ham selv og karate, som Kary har en stor forælskab til.

Netop karate skulle faktisk blive Pierre Karys vej tilbage på den politiske scene. Flere i den lokale karateklub var aktive i Socialdemokratiet, og efter at have fået tiden som borgmester på afstand trak lokalpolitikken igen i ham. Han meldte sig ind i partiet og blev også valgt til byrådet i Roskilde, men romancen med Socialdemokratiet varede ikke ved.

For Kary fandt ud af, at han ikke er socialdemokrat. Selvom liberale betragtes som venstreorienterede i Canada, gik det op for Kary, at han er konservativ i en dansk sammenhæng. Især den manglende rimelighed mellem, hvor mange penge der bliver brugt på servicetilbud i Roskilde, og hvad borgerne får ud af det, var en øjenåbner for ham.

”Konservative vil have effektiv velfærd, der ikke dræner borgerne for penge. Socialdemokratiet vil kaste flere penge ind i et system, som i Roskilde ikke fungerer særlig godt. Det er binært for dem - enten hæver man skatten, eller også forbliver tingene, som de er. Den køber jeg ikke. Vi må kunne bruge pengene klogere,” siger han.

Har rykket sig til højre

Da Kary var medlem af Socialdemokratiet i Roskilde, følte han sig tvunget til at stemme for skattestigninger for at overholde partilinjens. Og da Joy Mogensen forlod borgmesterposten for at blive kulturminister, gik Socialdemokratiet endnu længere til venstre i Roskilde, og det sendte Kary i armene på Det Konservative Folkeparti.

”Politikere praler ofte med at have brugt millioner på noget, men det fortæller mig jo ikke, hvad vi har fået for pengene. I den private sektor er det lige omvendt. Her handler det om, hvilke resultater man har skabt. Sådan ser jeg også selv på tingene, og det er grunden til, at jeg er konservativ i Danmark,” siger han.

Men i virkeligheden føler Kary ikke, at hans politiske grundholdning har forandret sig, fra dengang han var liberal i Canada. Efter at have boet otte år i Danmark har én ting dog fået ham til at ændre syn på udlændingepolitik, nemlig flygtningekrisen i Europa. Den udfordrer ifølge Kary danske værdier og landets sammenhængskraft.

”Jeg har rykket mig til højre på det punkt, for det er vigtigt at bevare sit land. I provinsen Québec, hvor jeg kommer fra, gør man meget for at bevare det franske sprog, for det er den franske ø i Canada. Her i Danmark er det vigtigt, at vi bevarer de ting, der er danske. Både sproget og kulturen er vigtige ting,” siger han.

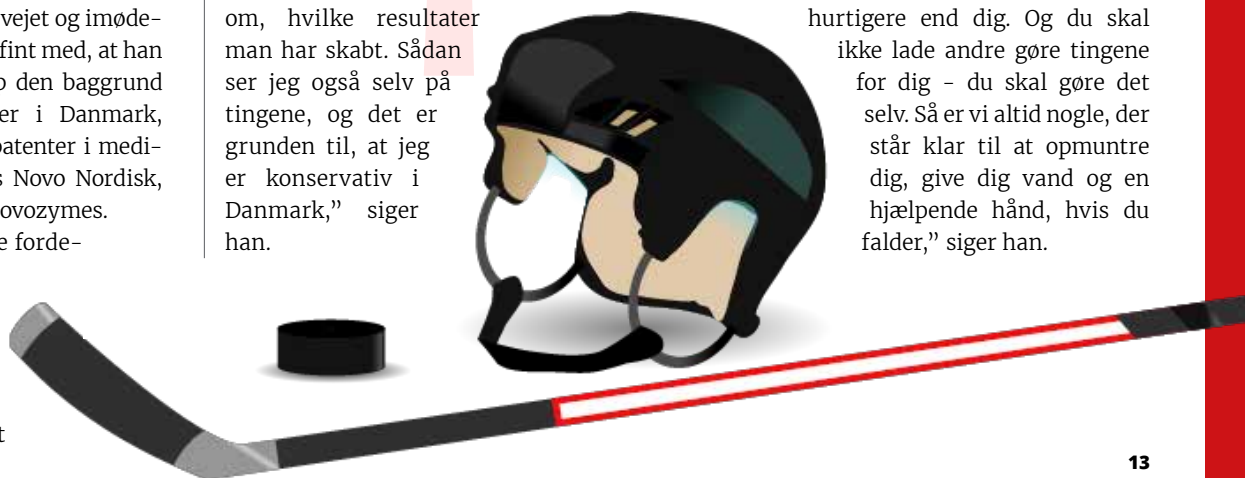
Foretrækker ikke Canada

I Canada påvirker det ikke den nationale kultur, når der kommer udlændinge til landet, fordi Canada i forvejen er bygget på udlændinge, pointerer Pierre Kary. Her bliver der eksempelvis både talt engelsk og fransk. Men i Danmark er befolkningen mere homogen, og sådan bør det forblive, mener Kary, der også selv har lært at tale dansk.

”Jeg flyttede ikke herover, fordi jeg foretrækker Canada fremfor Danmark. Og jeg vil ikke prøve at få Danmark til at blive ligesom Canada. Man skal respektere sit nye land og kulturen. Som indvandrere skal man ikke importere alt for mange ting - udover måske lidt ishockey,” siger han og griner.

Han er dog ikke i tvivl om, hvordan et godt samfund ser ud, og den forestilling arbejder han som konservativ for at udbrede. Kary mener, at de værdier, som samfundet skal bygge på, kan sammenlignes med at gå til karate. Der skal være plads til, at de dygtige kan forløse deres potentiale, men ydmyghed er også vigtigt.

”Du skal knokle og gøre dit bedste, men du skal ikke prale for meget, for der er altid en, som er stærkere eller hurtigere end dig. Og du skal ikke lade andre gøre tingene for dig - du skal gøre det selv. Så er vi altid nogle, der står klar til at opmuntre dig, give dig vand og en hjælpende hånd, hvis du falder,” siger han.

DE 98 KONSERVATIVE SPIDSKANDIDATER

Lars G. Hansen
Albertslund Kommune

Jørgen Johansen
Allerød Kommune

Søren Thomsen
Assens Kommune

Allan Kristensen
Ballerup Kommune

Allan M. Nielsen
Billund Kommune

Jacob Trøst
Bornholms Kommune

Michael R. Rugaard
Brøndby Kommune

Peter Stecher
Brønderslev Kommune

Kenneth Gøtterup
Dragør Kommune

Charlotte Haagendrup
Egedal Kommune

May-Britt A. Andersen
Esbjerg Kommune

Christian Lorenzen
Fanø Kommune

Lars Storgaard
Favrskov Kommune

Michael Christensen
Faxe Kommune

Jesper Tvilde
Fredensborg Kommune

Tommy R. Nielsen
Fredericia Kommune

Simon Aggesen
Frederiksberg Kommune

John L. Henriksen
Frederikshavn Kommune

Niels M. Viuff
Frederikssund Kommune

Lars Carstensen
Furesø Kommune

Søren R. Clemmensen
Faaborg-Midtfyn Kommune

Michael Fenger
Gentofte Kommune

Henrik Sørensen
Gladssaxe Kommune

Dan K. Christiansen
Glostrup Kommune

Brigitte K. Jerkel
Greve Kommune

Trine Egetved
Gribskov Kommune

Johannes O.K. Kristensen
Guldborgsund Kommune

Kjeld Thrane
Haderslev Kommune

Kim Jensen
Halsnæs Kommune

Lars Jensen
Hedensted Kommune

Benedikte Kiær
Helsingør Kommune

Henrik Hilleberg
Herlev Kommune

Per Ø. Jørgensen
Herning Kommune

Peter I. Bentsen
Hillerød Kommune

Per Møller
Hjørring Kommune

Michael M. Suhr
Holbæk Kommune

Pernille Bloch
Holstebro Kommune

Esen Hedeager
Horsens Kommune

Søren F. Trebbien
Hvidovre Kommune

Michael Ziegler
Høje-Taastrup Kommune

Morten Slotved
Hørsholm Kommune

Annette Mosegaard
Ikast-Brande Kommune

Rasmus Ø. Boné
Ishøj Kommune

Jørgen R. Christensen
Jammerbugt Kommune

Jesper W. Hansen
Kalundborg Kommune

Klavs N. Lauridsen
Kerteminde Kommune

Knud Erik Langhoff
Kolding Kommune

Jakob Næsager
Københavns Kommune

Thomas Kampmann
Køge Kommune

Jørgen Nielsen
Langeland Kommune

Grethe D. M. N. Saabye
Lejre Kommune

Jens Lønberg
Lemvig Kommune

Henrik Jacobsen
Lolland Kommune

Sofia Osmani
Lyngby-Taarbæk Kommune

Karsten S. Petersen
Læsø Kommune

Jens-Henrik Kirk
Mariagerfjord Kommune

Morten Weiss-Pedersen
Middelfart Kommune

Thomas Jensen
Morsø Kommune

Benny Hammer
Norddjurs Kommune

Anders Thingholm
Nordfyn Kommune

Michael Gertsen
Nyborg Kommune

Rune Kristensen
Næstved Kommune

Martin Mikkelsen
Odder Kommune

Søren Windell
Odense Kommune

Claus Starup
Odsherred Kommune

Daniel Madié
Randers Kommune

Lene Aalestrup
Rebild Kommune

Lennart Qvist
Ringkøbing-Skjern Kommune

Andreas Karlsen
Ringsted Kommune

Lars Lindskov
Roskilde Kommune

Ann Sofie Orth
Rudersdal Kommune

Kim D. Nielsen
Rødovre Kommune

Per U. Olsen
Samsø Kommune

Martin Jakobsen
Silkeborg Kommune

Thomas Cordtz
Skanderborg Kommune

Mogens Birkelund
Skive Kommune

Jane Dahl
Slagelse Kommune

Jan Færch
Solrød Kommune

Gert Jørgensen
Sorø Kommune

Mikkel L. Rasmussen
Stevns Kommune

Kjeld Graversgård
Struer Kommune

Henrik Nielsen
Svendborg Kommune

Tommy Bøgehøj
Syddjurs Kommune

Jesper H. Esbensen
Sønderborg Kommune

Jens Kr. Yde
Thisted Kommune

Anette A. Larsen
Tønder Kommune

Carsten Fuhr
Tårnby Kommune

Henrik Rasmussen
Vallensbæk Kommune

Steen H. Iversen
Varde Kommune

Frank Schmidt-Hansen
Vejen Kommune

Dan A. Jørgensen
Vejle Kommune

Signe Nøhr
Vesthimmerland Kommune

Torsten B. M. Nielsen
Viborg Kommune

Jesper Adler
Vordingborg Kommune

Mads B. Hansen
Ærø Kommune

Jan R. Jakobsen
Aabenraa Kommune

Morten Thiessen
Aalborg Kommune

Steen Stavnsbo
Aarhus Kommune

GENTOFTES STEMME HAR FORLADT BORGMESTERKONTORET EFTER 28 ÅR

En borgmesteræra er slut i Gentofte. Kæden er givet videre, Hans Toft har forladt kontoret, og nu skal borgerne i kommunen vænne sig til, at deres borgmester hedder Fenger og ikke Toft til efternavn.

Nogle borgmestre bliver tvunget til at forlade tronen. Dårlige valg eller skandaler river magten fra dem. Sådant er historien ikke om Hans Toft. Han kan forlade rådhuset med rank ryg og se tilbage på 28 år som succesfuld borgmester.

Brugertilfredsheden hos Gentoftes borgere ligger helt i top sammenlignet med landets andre 97 kommuner, og Hans Toft har forvaltet sit absolutte flertal i byrådet med brede aftaler og gode resultater. Og så har Hans Toft været kendt blandt kommunens administration og borgere for at møde tidligt ind på rådhuset og gå sent hjem.

Professor: Et godt match

Det var da også Hans Tofts utrættelige indsats for kommunens borgere, som partiformand Søren Pape lagde særlig vægt på i sin tale til afskedsreceptionen ude foran rådhuset i slutningen af juni.

”For mig er du et pragteksemplar på, hvordan man som borgmester vinder borgernes tillid, støtte og respekt. Som borgmester skal man være synlig, man skal lytte, og man skal knokle for sine borgeres ve og vel. Det har du gjort! Igen taler dine resultater sit eget tydelige sprog,” sagde Søren Pape.

Mere end hver tredje Gentofte-borger satte et personligt kryds ud for Hans Toft ved sidste valg – og partiet sikrede sig igen

et flertal med 13 ud af 19 pladser i kommunalbestyrelsen. Det er imponerende, lød det fra Pape.

Hans Tofts popularitet kom også tydeligt til udtryk ved afskedsreceptionen den smukke sommerdag i juni. Teltet var fyldt, og køen til at takke Hans Toft personligt var lang. Men det er ikke bare kommunens egne borgere, der har bemærket Hans Tofts store indsats igennem de sidste 28 år.

Når andre borgere uden for kommunegrænsen i dag kender navnet på den nu tidligere borgmester i Gentofte, så skyldes det Hans Tofts utrættelige kamp mod yderligere kommunal udligning og mediernes forsøg på at udråde Gentofte til en rigmandsghetto, hvor alle kører rundt i milliondyre biler og bor i store palæer.

Gentofte er meget andet end det, og Gentofte huser alle slags borgere i alle samfundslag, har man hørt Hans Toft gentage igen og igen.

Når der ved hvert valg er borgmestre, som stopper frivilligt eller ufrivilligt, så har de i gennemsnit siddet på borgmesterkontoret i 10 år. Den tid kan man næsten gange med tre, når det kommer til Hans Toft.

Ifølge professor og kommunalforsker ved Syddansk Universitet Ulrik Kjær skal man finde forklaringen i kommunens befolkningssammensætning og Hans Toft selv.

”At Gentofte er en konservativ højborg har sikkert både noget at gøre med de borgere, der bor i kommunen, og den person, der har boet på borgmesterkontoret. Et godt match hedder det vist på nudansk,”

lyder det fra Kjær.

Hans forskning peger ligeledes på, at en langtidsholdbar borgmester helst skal komme fra et af de store borgmesterpartier, nemlig Venstre, Socialdemokratiet eller Det Konservative Folkeparti.

En mere kvalitativ vurdering vil gå på, at borgmesteren skal have evnen til at favne relativt bredt, altså også kunne tiltrække vælgere, som ved folketingsvalg kunne finde på at stemme på et andet parti.

Ikke helt farvel til politik

Hans Toft kunne netop favne bredt som borgmester, hvilket også blev de afsluttende ord fra partiformand Søren Pape, da han ved afskedsreceptionen i Gentofte takkede Hans Toft for de 28 år som borgmester.

”Når jeg i dag taler med vores andre borgmestre – eller nogle af vores forhåbentlig kommende borgmestre efter kommunalvalget – så tænker jeg på dig. Så opfordrer jeg dem til at komme så meget ud blandt kommunens borgere som overhovedet muligt,” sagde Pape og fortsatte:

”Det er ude ved gadekæret, at man lytter sig til, hvad folk i virkeligheden går op i. Man må ikke sidde inde bag rådhusets tykke mure og gemme sig,” lød det fra Pape.

Hans Toft har nu forladt kommunens rådhus. Men han stopper nok aldrig med at lytte til Gentoftes borgere og engagere sig i sit lokalsamfund. Og så er det heller ikke helt farvel til politik i denne omgang, da han genopstiller til regionsrådsvalget den 16. november.

HOLM HJÆLPER KRAÆFTRAMTE

med at træde den sidste kilometer

Brian Holm har altid godt kunnet lide det franske udtryk 'La Flamme Rouge'. Det markerer, at en cykelrytter kører under den røde vimpel og har en kilometer til målstregen. Kroppen er tom, tænderne bides sammen, og der graves dybt i reserverne. Strækningen gør ondt, men der skal trædes igennem, for det afgør, om man vinder eller taber.

Ifølge Brian Holm kan man sige det samme om et kræftforløb. For kræftpatienten er den sidste kilometer uendelig lang. Det er her, at de allersidste reserver skal findes frem, og en hjælpende hånd kan gøre en stor forskel.

Den hånd rækker Holm, der sidder i kommunalbestyrelsen på Frederiksberg for Det Konservative Folkeparti og til daglig er sportsdirektør på cykelholdet Deceunick-Quick Step, selv ud til kræftsyge patienter. Det gør han med sit velgørhedsprojekt 'La Flamme Rouge' og et cykelløb i Charlottenlund, der hvert år samler ind til kræftramte.

For at forstå idéen til projektet, skal tiden spoles tilbage. Helt nøjagtigt til den 11. februar 2004, der skulle vise sig at blive en dag, som Holm aldrig glemmer.

Efter flere timers undersøgelse på Bispebjergs kræftafdeling vendte Holms

liv sig på hovedet. På 30 sekunder blev diagnosen stillet. Han fik konstateret tarmkræft, og 'det så ikke for godt ud' med lægens ord.

"Det var meget mærkeligt at få at vide, at der nu var under 50 procents chance for, at jeg ville overleve. På få sekunder følte jeg, at jeg fik en seksløber for panden med tre kugler i," forklarer Brian Holm.

Otte måneder forinden var Brian Holm og kæresten ellers blevet beriget med en lille søn, men pludselig var det usikkert, om drengen skulle vokse op uden en far.

Derfra blev det en lang og sej kamp mod kræften. Lægerne gav kun Brian Holm et spinkelt håb, og det ville uanset hvad kræve strålebehandling, operationer og en psyke af stål.

Fik en følelse af skyld

Den hårdeste bjergetape, det værste styrt eller de længste træningsdage i kulde og regn kan ifølge Brian Holm ikke sammenlignes med kræftforløbet - så skal det i hvert fald ganges med et par tusinde. Men han vandt efter flere års kamp over kræften, og så ramte en helt speciel følelse ham.

"Hvorfor overlevede jeg? Det gik op for mig, hvor heldig jeg var og er for, at jeg er

her endnu. Jeg følte mig næsten skyldig over at overleve, men så fik jeg lyst til at give noget igen," siger Brian Holm.

Cykelløb med stjerner

Den tidligere amerikanske stjernerytter Lance Armstrong, der selv havde haft testikelkræft, var sød at ringe og skrive til Brian Holm, hvilket var en stor opbakning for ham.

"Men han sagde også til mig, at når jeg blev rask, ville min største opgave være at blive ved med at tale om sygdommen," siger Brian Holm.

Lance Armstrong havde selv skabt en velgørende fond, der hvert år samlede millioner af kroner ind til kræftramte, og derfor begyndte Brian Holm selv at afsøge mulighederne for at lave sit eget projekt, der kunne hjælpe andre med kræft.

Holms projekt begyndte med et spinninghold, hvor hele overskuddet skulle gå til kræftramte. Han fik den britiske modedesigner Sir Paul Smith til at lave en cykeltrikot, der skulle sælges for at generere flere penge til projektet.

Den britiske modedesigner kom med i projektet, fordi Brian Holms idé hele tiden var at gøre kræftsygdommen til noget mere spændende.

”Jeg ville gerne lave noget – uden det lyder forkert – mere sexet. For alt omkring kræft virker negativt, og jeg ville lave noget positivt. Kræftens Bekæmpelse er fantastisk, men jeg ville lave noget mere poppet,” forklarer Brian Holm.

Senere fik Brian Holm for alvor gang i sit projekt med et velgørenhedsløb, der sammen med et ungdomsløb og et eliteløb udgør Tour de Charlottenlund. En række partnere og Holms 'La Flamme Rouge' er fælles om at arrangere løbet, der i år blev afholdt for 11.

gang og med tiden kun er blevet større.

I 2021-udgaven dukkede stjerner som den tidligere verdensmester Mads Pedersen og OL-guldvinder Michael Mørkøv op, mens også den britiske supersprinter Mark Cavendish, der er ambassadør for Holms velgørenhedsprojekt, tidligere har været til cykelløb i Charlottenlund.

Gennem tiden er der blevet samlet over en million kroner ind, og i år blev det til 90.000 kroner, som går ubeskåret til at sende kræftramte på en cykeltur til

Mallorca. For det med at have noget at se frem til i et hårdt sygdomsforløb kan give tro på tilværelsen, selvom det ser sort ud, forklarer Brian Holm.

”Man kan føle sig ufatteligt alene i det øjeblik, at man selv eller ens nærmeste bliver ramt af sygdommen, og din hverdag pludselig styrter sammen. Tanken med 'La Flamme Rouge' er positiv opmærksomhed om et ellers dystert emne som cancer. Og at sige, at du ikke er den eneste,” siger den tidligere cykelrytter.

Arbejdet med 'La Flamme Rouge' har kastet en del anerkendelse af sig. Ved DR's Sport 2019 modtog Brian Holm prisen som 'Årets Forbillede' for sit støttearbejde, og det gav ham ekstra motivation.

”Det var kæmpestort for mig at vinde. I min alder er det sjældent, at man bliver stolt af ret meget, og jeg havde slet ikke regnet med at vinde prisen, så det gav ekstra blod på tanden og et klap på skulderen,” fortæller han med et smil.

Vild krænkelsekultur

Opmærksomheden på sygdommen, som løbet giver, er for Holm guld værd. Han mener nemlig, at der bliver talt alt for lidt om det vigtige her i livet. En af de ting er kræft, som Holm arbejder for at få mere fokus på.

Kræft rammer hver tredje dansker, og selv med moderne behandlingsmetoder er det i dag kun hver tredje, der overlever sygdommen. Altså er det noget, som rigtig mange danskere kommer til at have tæt inde på livet. Alligevel fyldes mediespalterne med det, som Brian Holm kalder for lige gyldigheder.

”Vi lever i en vild krænkelsekultur. Altså, hvis du bliver krænket over en emoji eller noget, som en tv-vært siger, så skulle du prøve at hoppe ind på kræftafdelingen og snakke med nogen, der ikke ved, hvor lang tid de har igen,” siger den tidligere cykelrytter.

Han er overbevist om, at hvis man først har snakket med døende kræftpatienter, er man ikke længere så krænkel-sesparat. For i det store hele har man det godt, så længe man vågner op med et godt helbred, slår Holm fast.

”Selvom man har det hårdt nogle gange, skal man huske på, at andre har det hårdere. Når man har haft kræft, så forekommer livets andre 'små' problemer som en ren badeferie,” siger Brian Holm, som nu begynder at tænke på kommunalvalget om en måneds tid, inden han igen skal træde den sidste kilometer i Charlottenlund til næste år.

HER ER HOLDET DER SKAL SIKRE KONSERVATIV *fremgang i regionerne*

Godsejeren, der er træt af lighedsmageriet. Lærlingen, som har været i skole hos tre koryfæer, og midtjyden, der gerne byder modstanderen på en forfriskning. Læs her miniportrætter af de fem spidskandidater til RV21.

HAN VIL SÆTTE SIN STØRSTE KONKURRENT AF TRONEN

Når socialdemokraten Ulla Astman om en lille måneds tid skal ud i et titelforsvar, bliver det med **Per Larsen** som førsteudfordrer. Efter at have udfordret hendes meninger og politik gennem mange år udfordrer den konservative spidskandidat nemlig også Astman på formandsposten til valget i november.

”Socialdemokratiet skal have kamp til stregen, og derfor stiller jeg mig til rådighed. Vælgerne skal vide, at der findes et alternativ til den røde linje, der har hersket alt for længe,” siger Per Larsen.

40 år har Socialdemokratiet siddet på magten i Nordjylland for at være helt præcis. Men Per Larsens stemmetal har kun været stigende ved regionsrådsvalgene, og det kulminerede i 2017, hvor han fik næstflest personlige stemmer.

Dengang blev han kun overgået af sin største konkurrent, Ulla Astman, som han altså nu går benhårdt efter at detronisere. Larsen er da næppe heller blevet mindre kendt blandt de nordjyske vælgere siden sidste valg.

”Jeg har det store privilegium at være partiets sundhedsordfører på Christiansborg, og det giver en del eksponering i medierne. De sidste halvandet år har corona fyldt enormt meget, og selvom det kan lyde kynisk, har det jo været med til at skærpe min profil,” siger han.

Han vil bruge sin platform til at tegne forskellen på socialdemokratisk og konservativ sundhedspolitik op. Der er en række punkter, hvor Larsen vil markere en helt anden linje end den, som regionen kører efter nu.

”Det drejer sig først og fremmest om at vise respekt for familielægen og de praktiserende speciallæger. Jeg vil sætte alt ind på at sikre let adgang til praktiserende læger tæt på borgerne. Dem har vi enorm mangel på,” siger han.

HUN TAGER GERNE EN ØL MED EN SF'ER I HAVEN

Harry Truman sagde engang, at hvis man vil have en ven i politik, skal man købe en hund. Selvom **Stine Damborg** har valgt at følge den tidligere amerikanske præsidents opfordring om at anskaffe sig et kæledyr, har hun nu alligevel gode venner i politik.

For spørger man 34-årige Stine Damborg, der er byrådsmedlem i Viborg og spidskandidat i Region Midtjylland, er politisk uenighed og venskab ikke hinandens modsætninger. Og netop de gode relationer veksler hun til politiske resultater.

”Hvis man vil have indflydelse, nytter det ikke noget, at man tror, at man kan opnå det hele alene. Derfor kan jeg godt finde på at invitere en SF'er til en øl i haven, selvom jeg egentlig foretrækker et glas Chablis,” siger hun med et smil.

Efter Damborgs plads som spidskandidat blev meldt ud, kunne man da også i Viborg Folkeblad læse et siddende medlem af regionsrådet fra Venstre ønske hende og viborgenserne tillykke. Det på trods af, at de to borgerlige partier i årevis har kæmpet en dramatisk kamp om borgmesterposten i Viborg.

De gode relationer kan dog ikke gøre det alene. Spidskandidaten har masser af politiske ambitioner for regionen, som hun vil gøre til virkelighed. Opskriften er hårdt arbejde for Damborg, der både håndterer en chefstilling, mand og tre børn ved siden af sit politiske engagement.

En blanding af høj arbejdsmoral, gode relationer og skyhøje ambitioner skal altså drive det politiske værk for viborgenserne, der især kommer til at have fokus på nærhed i sundhedsvæsenet.

”Vi skal sikre, at alle har en familielæge, og at man får hjælp til tiden, når der opstår noget akut. Jeg er generelt enormt optaget af, hvordan vores sundhedsvæsen ser ud i fremtiden – specielt efter corona,” siger Damborg.

MUNKEMARXISTERNE TÆNDTE DEN POLITISKE ILD

På Odense Universitet var **Morten Weiss-Pedersen** med i en forfulgt gruppe. Det var i slutningen af 1970'erne, før murens fald, da marxismen havde godt tag i den danske universitetsverden. Som del af Konservative Studerende krydsede han ofte klinger med sine kollektivistiske medstuderende.

”Vi var en lille gruppe, der bestemt ikke havde sympati med den marxistiske tilgang til livet. Det skabte grobund for en del diskussioner. De røde havde en næsten truende holdning til os, som ikke delte deres overbevisninger,” fortæller han og tilføjer:

”Jeg kan huske, at vi blev kritiseret voldsomt for at læse litteratur for underholdningens skyld. Det var ikke legitimt blandt munkemarxisterne at læse en bog uden et ønske om at fortolke den i deres politiske modeller. Det var en barsk tid,” siger han.

Morten Weiss-Pedersen er ikke tvivl om, at de ideologiske kampe på universitetet har været med til at tænde en politisk ild i ham. Men når han diskuterer politik i dag, foregår det mest i regionsrådet, som han har været medlem af siden 2018. Her er munkemarxisterne erstattet af umedgørlige venstrefolk og socialdemokrater.

”Der er to trafikselskaber i regionen. Dem vil vi gerne have sammenlagt til ét selskab, for vi kan spare rigtig mange penge på direktions- og bestyrelsesudgifter. Men hverken Venstre eller Socialdemokratiet er meget for det. Det skyldes helt sikkert ikke, at de også er de eneste, der sidder i bestyrelserne,” siger Weiss-Pedersen med et glimt i øjet.

Det er ikke kun i trafikselskaberne, at ledelsen kunne trænge til en støvsugning. Ifølge Weiss-Pedersen har regionens psykiatriområde længe været forsømt på grund af dårlig ledelse, og det skal der ryddes op i, slår han fast.

BUSTER HAR STÅET I LÆRE HOS TRE SVÆRVÆGTERE

Egentlig bliver han bare kaldt Buster. Og det navn er velkendt i Region Hovedstaden. **Christoffer Buster Reinhardt** var nemlig bare 18 år, da han første gang var at finde på stemmesedlen til regionsrådsvalget tilbage i 2009.

Faktisk havde han takket pænt nej til en plads på opstillingslisten. Men Helsingørs borgmester, Benedikte Kiær, som dengang var spidskandidat i Region Hovedstaden, havde andre planer med den dengang unge 3. g'er.

”Da Benedikte spurgte mig, om jeg ville stille op til regionsrådet, svarede jeg vist ret direkte, at hun kunne glemme det. Det var det mest kedelige, som hun kunne foreslå. Men Benedikte er ikke typen, der tager et nej for et nej, og hun fik mig alligevel over-talt til at stille op,” forklarer Buster med et stort grin.

Selvom han ikke blev valgt, var Busters potentiale til at få øje på. Mentoren Kiær fik ham da også indsluset i alle gruppemøder, hvor han også kom i skole hos konservative koryfæer som Hans Toft og Per Tærsebøl.

Den viden, som Buster sugede til sig på gruppemøderne, skulle vise sig at blive værdifuld. For i hans tredje forsøg blev han valgt til regionsrådet i 2017 og fik over 5.000 personlige stemmer.

Samtidig blev Buster formand for sundhedsudvalget, der er regionsrådets absolut største. Lærlingen er altså selv vej mod at blive en lokalpolitisk sværvægter, og i dag står han som 30-årig for anden gang i spidsen for partiet i Region Hovedstaden. Her er han ikke i tvivl om, hvor snittet skal lægges.

”Vi skal sikre, at der er nok sengepladser på fremtidens hospitaler, at ventelisterne bliver fortid, og at vi får forkortet den alt for lange ventetid, der er på, at ambulancen kommer frem,” siger Buster.

GODSEJEREN ER SOM ET VARMESØGENDE MISSIL

På papiret ligner **Christian Wedell-Neergaard** en klassisk konservativ. Som godsejer, kammerherre, akademiker og med en fortid i forsvaret er det næsten for oplagt, at valget falder på racing green, når han bekender partikulør. Men han er ikke bare konservativ på papiret. Wedell-Neergaard er det i alt, hvad han foretager sig.

”Jeg har kæmpet på den konservative front hele mit liv. Mod umyndiggørelse, lighedsmageri og statslig indgriben. For mig handler det om at skabe frihed for mig selv og mine medborgere. Den kamp har jeg altid været klar til at stille mig allerforrest i,” siger han.

Spidskandidaten i Region Sjælland lever nemlig efter deisen, at man må melde sig på banen, når man har noget på hjerte. Men når man stikker næsen frem, risikerer man også at få et par over den. Derfor er den konservative spidskandidat altid gået til det politiske arbejde med stor præcision.

”Jeg er som et varmesøgende missil, der flyver fem kilometer og altid rammer plet. For jeg er grundig og ordentlig. Det handler om at slå til på det rigtige tidspunkt og i den rigtige form,” siger han og griner.

I dag er sigtekornet indstillet på regionsrådsvalget. Wedell-Neergaard har været medlem af regionsrådet siden 2010, og hvis han opnår genvalg, er han parat til at slås for mere valgfrihed på sundhedsområdet, ligesom han vil barbere ventetiden ned i sin region.

”Vi skal have sat patienterne fri i deres behandling. Det kræver, at vi gør mere brug af private leverandører på områderne og får skabt noget konkurrence. Og så skal vi have ryddet op efter sygeplejerske-strejken. Det er synd for de patienter, der har fået udsat deres behandling,” siger han.

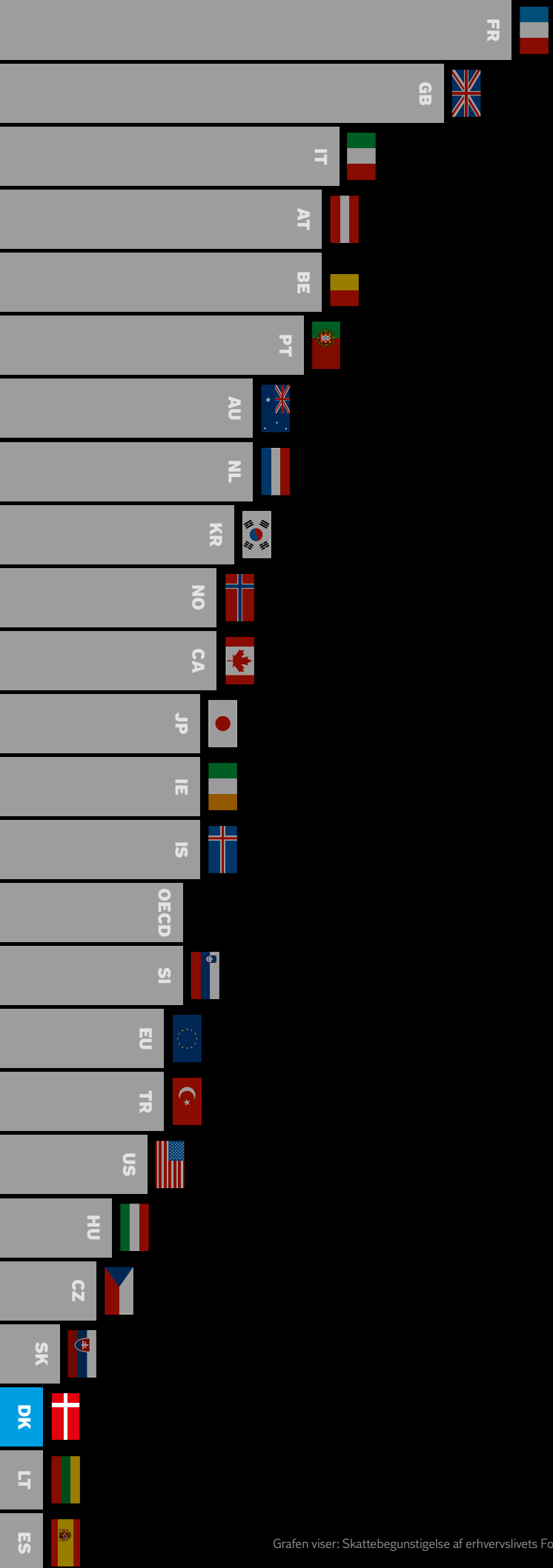

VI HAR VENDT ANNONCEN OM – FOR AT FÅ PLADS TIL DANMARK

Danmark ligger helt i bund på vilkår for forskning og udvikling i erhvervslivet

For mens vi understøtter virksomhedernes forskning og udvikling med 0,02 pct. af vores BNP, så understøtter mange lande med en markant større del af deres økonomi – og Frankrigs støtte til forskning og udvikling er hele 15 gange større end Danmarks. Hvis danske virksomheder fortsat skal være konkurrencedygtige på grønne løsninger, må vi være mere ambitiøse end det. Derfor foreslår DI et permanent FoU-fradrag på 130 pct. uden loft.

HUN ER TAMILSK FLYGTNING *fan af Schlüter* OG SUNDHEDS- MYTEKNUSER

”Der er ikke fejlet noget ind under gulvtæppet,” siger Poul Schlüter fra Folketingets talerstol i 1989. Knap seks år tidligere sidder Purnima Erichsens far på sit kontor i Colombo en varm julidag. I Sri Lankas hovedstad driver han en korn- og melhandel. Eller rettere: Det gjorde han.

For samme dag bliver der sat ild til hans forretning, og han må kaste sig ud af et vindue for at overleve. Månedens bliver for eftertiden kendt som ’Black July’ og markerer, at borgerkrigen i Sri Lanka bryder ud.

Det kan virke paradoksalt, at Purnima Erichsen i dag stiller op for Det Konservative Folkeparti til kommunal- og regionsrådsvalget. Som tamilske flygtning er hendes liv unægteligt flettet sammen med en del af partiets historie, som de færreste mindes med stolthed. Selv husker hun meget lidt fra dengang.

”Jeg kan kun huske brudstykker fra min barndom i Sri Lanka. Der var soldater med trukne våben i garderne, og vi måtte flere gange søge tilflugt fra bombardementer. Og ulykken. Der var så mange, der mistede alt,” fortæller hun.

Som borgerkrigen skrider frem, bliver Purnima Erichsens liv under den sydasiatiske tropesol erstattet af en tilværelse på flugt, hvor hun må leve i underjordiske bunkere og på forladte skoler med sin familie.

Til sidst lykkes det familien at flygte til Danmark. Efter et kort ophold på en modtagelsesskole begynder Purnima Erichsen som otteårig på en dansk folkeskole i Frederikshavn. Det kan lyde som noget af et skift, men sådan oplevede hun det ikke.

”Selvfølgelig er der kontraster mellem Sri Lanka og Danmark, men jeg tænkte ikke så meget over det dengang. Det var bare sådan, at det var. Men selvfølgelig var den største kontrast trygheden og friheden. Og så kan jeg huske, at jeg undrede mig over, at der ikke var nogen ventilatorer i husene,” siger hun med et let grin.

Skilte sig ud i skolen

På folkeskolen i Frederikshavn var hun en af kun to udlændinge i klassen. Der var i det hele taget ikke ret mange udlændinge i byen på det tidspunkt. Måske netop derfor gjorde hendes familie meget ud af at lære dansk og de danske traditioner.

”Min mor forsøgte efter bedste evne at lave dansk mad i weekenderne. Det smagte godt, selvom vi var vant til mad med lidt flere krydderier. Vi begyndte også at holde jul på et tidspunkt. Vi dansede godt nok om et plastikjuletræ, men der var både julegaver og and,” siger Purnima Erichsen.

Men selvom den tumultariske tilværelse i Sri Lanka var forbi, kunne hun ikke slippe tanken om en verden af rædsler uden for fredelige Nordjylland. Som teenager sendte hun derfor hver måned sine hårdt tjente lommepenge til ngo'en Amnesty International.

Senere involverede hun sig også i velgørende arbejde på gymnasiet. Her ryddede hun op i en hospitalskælder og donerede lønnen til et godt formål. Måske var det her, at drømmen om at arbejde i hvid kittel opstod. Som 19-årig flyttede Purnima Erichsen til Aarhus for at læse medicin. Planen var at rejse ud i verden og hjælpe mennesker i nød. Men under studierne gik det hurtigt op for

hende, at hun ikke behøvede bevæge sig ret langt for at finde problemer, der skulle løses.

”Jeg involverede mig i alt. Fra Læger Uden Grænser til opstart af både antinarkotika-projekter på folkeskoler og Bamsehospitalet, hvor vi behandlede ’syge’ bamseser for at bekæmpe børns angst for hospitalsbesøg,” fortæller hun.

Snakkede ’for dansk’

På et tidspunkt anbefalede en bekendt Purnima Erichsen at stille op til Aarhus Kommunes Integrationsråd. Som samfundsendageret ung flygtning, godt i gang med en videregående uddannelse, var hun en oplagt kandidat. Alligevel rendte hun ind i udfordringer.

”Jeg kan huske, at vi var ude til et valg-møde, hvor en somalisk kvinde rejste sig og sagde, at jeg snakkede for dansk. Der var også en mand i Gellerupparken, der fortalte mig, at jeg var meget sød, men ikke en af dem. Jeg blev lidt paf, men gav ikke op,” siger hun.

På trods af den begrænsede opbakning lykkedes det Purnima Erichsen at blive valgt ind i integrationsrådet. I starten havde hun problemer med at sætte sig igennem over for nogle af mændene i rådet, men hvor der er vilje, er der som bekendt vej, og Purnima Erichsen var fast besluttet på at gøre noget ved integrationen i Danmark.

Sideløbende færdiggjorde hun sine medicinstudier. Som læge mødte hun indvandrerkvinder med forældede opfattelser af kroppen. Mødomsmyter, misforståelser og manglende viden inspirerede hende til at engagere sig i Kvindehuset, der arbejder med integration i Aarhus.

”Jeg tilbød Kvindehuset at holde nogle oplæg om sundhed og sygdom. Mange af kvinderne var f.eks. ikke vant til et samfund med seksualundervisning på skoleskemaet. Så jeg gik i gang med at belyse forskellige sundhedsproblematikker,” siger hun.

I 2016 blev Purnima Erichsen spurgt, om hun ville være formand for Kvindehuset. Det sagde hun ja til, men med den betingelse, at huset gentænkte strategien. For Kvindehuset skulle ikke bare være en kaffeklub, men et fællesskab, hvor integrationen fungerede.

”Kvinderne skal ud af deres isolation, få nogle færdigheder og ind i meningsfulde fællesskaber på arbejdsmarkedet. De skal hjælpes til at blive stærkere individer, være aktive medborgere i vores samfund og gode rollemodeller for deres børn. Der er ligestilling i Danmark, og deres døtre skal have friere rammer,” forklarer hun.

Omvendt mener Purnima Erichsen, at der skal sættes grænser for drengene. Som læge har hun alt for ofte set politiet eskortere unge mænd med minoritetsetnisk baggrund til narkotikatest på hospitalet.

”Den enkelte kvinde såvel som den enkelte mand har ikke kun ansvaret for sin egen integration, men også for familiens. Det kan være svært, når man kommer fra et andet land, men det er nødvendigt og vigtigt – ikke mindst af hensyn til den næste generation,” slår hun fast.

Ved siden af sit engagement i civilsamfundet er Purnima Erichsen i mere end et årti blevet forsøgt overtalt til at gå ind i politik. Og der har været bejlere fra begge sider af det politiske spektrum. Nu har hun endelig takket ja og stiller op til byrådet i Aarhus og regionsrådet i Midtjylland.

”Udover at ville skabe et bedre samfund er den primære årsag til, at jeg går ind i politik, at jeg synes, at der mangler politikere med erhvervs erfaring. Som læge kender jeg sundhedsvæsenet og ved, hvor det skal opdateres,” siger hun og medgiver, at hun ikke er så ideologisk funderet igen.

Schlüter er idolet

Hun er nærmere pragmatiker, forklarer hun. Og er det så i grunden mærkeligt, at hun har valgt Det Konservative Folkeparti, hvor ideologi tidligere har været omtalt som noget bras?

Ikke hvis man spørger Purnima Erichsen. For selvsamme mand, der sagde de berømte ord, som artiklen her indledtes med, er blevet hendes politiske idol.

”Da jeg blev spurgt, om jeg ville stille op for Det Konservative Folkeparti, gav jeg mig til at læse en interviewbog med Poul Schlüter. Den fik mig til at tænke: Her hører jeg hjemme,” siger hun.

SØREN OG SØREN HAR LAGT BOLDEN INDOVER

- nu skal den sparkes i mål

Over 1.100 kandidater stiller op til KV21 og RV21 - og det er bare de konservative af slagsen. Et felt af den størrelse kræver nøje forberedelse og planlægning fra partiets hovedkontor, for der er mange ting, der skal tænkes sammen.

Og til et kommunal- og regionsrådsvalg kan intet lade sig gøre, uden der løftes i flok. Selvom hver vælgerforening kører sin egen valgkamp, er det stadig under den fælles C-paraply, og her deles råd, erfaringer og inspiration flittigt.

Partiets generalsekretær, Søren Vandsø, og organisationschef Søren Laugesen har derfor sat sig for at lave en optakt til valget, som flest muligt har kunnet få gavn af. Forberedelserne begyndte allerede tilbage i efteråret 2019, hvor de to gange Søren indledte en møderække med alle vælgerforeningsformændene i de 98 vælgerforeninger.

”Vi tog en uformel og fortrolig dialog med hver enkelt formand om udgangspunkt, forventninger, styrker og udfordringer i forhold til det kommende valg,” forklarer Søren Vandsø.

Mange onlinemøder

For organisationschef Søren Laugesen blev det tydeligt, at selvom opgaven er den samme uanset vælgerforening, så består kommunalvalget reelt af 98 vidt forskellige projekter, som alle skal i mål med på hver sin måde.

”Det er rart at komme rundt og besøge alle vælgerforeninger. På den måde får vi en forståelse af, hvad der rører sig i vælgerforeningerne, samtidig med at vi kan hjælpe med at dele ud af erfaring og viden,” siger Søren Laugesen.

Rundturen gav samtidig anledning til etablering af en gammel drøm i partiet, nemlig en organisationsafdeling, som understøtter partiet lokalt og regionalt, fortæller partiets generalsekretær.

”Vi har i mange år haft ønske om at gøre mere for vores vælgerforeninger, storkredse og regionsudvalg, og det var en stor tilfredsstillelse, at vi den 1. januar 2020 kunne etablere en organisationsafdeling,” siger Søren Vandsø.

Organisationsafdelingen består i dag af tre konsulenter og en leder, som alle har til hovedformål at samle det konservative bagland.

Forberedelsen til efterårets kommunal- og regionsrådsvalg har været præget af to hårde nedlukninger som følge af covid-19. Mange møder og seminarer med medlemmer og foreninger i partiet har været virtuelle.

”Vi har desværre ikke kunnet nå rundt til alle kandidater, men noget af det, som coronatiden har lært os, er at udnytte de famøse onlinemøder,” siger Søren Vandsø.

Netop onlinemøderne har hele vejen igennem været et vigtigt våben i kampen for at få det absolut optimale ud af valgforberedelserne.

De første mange onlinemøder har særligt budt på presse- og politiktræning, hvor ansatte fra sekretariatet på Christiansborg har afholdt kurser, som de mange kandidater har kunnet logge på og følge.

Et andet område, der har været stor efterspørgsel på hjælp til, er fundraising. En valgkamp indebærer udgifter til valgplakater, annoncer på sociale medier og flyers, som bestemt ikke er gratis.

Derfor er der blevet afholdt webinar om netop fundraising. Alle kandidater har ifølge Søren Laugesen fået mulighed for at lære og forstå, hvordan man bedst muligt samler penge sammen til sin valgkamp.

”Det kan være svært og til tider grænseoverskridende at spørge om penge, og derfor besluttede vi meget tidligt i forløbet, at fundraising var et af de punkter, som vi meget gerne ville hjælpe med,” siger organisationschefen.

Selvom coronatiden altså har gjort de fleste skarpe i onlineløsninger som Teams og Zoom, og begge platforme bestemt har sine fordele, så er der dog intet bedre end at møde folk i virkeligheden.

Formanden på turné

Derfor har Søren Pape også indledt en formandsturné, hvor han flittigt har delt ud af sine råd og erfaringer. Og netop erfaring har partiformanden masser af. I 13 år sad han i kommunalbestyrelsen i først Bjerringbro Kommune, der senere blev til Viborg Kommune, hvor han i fire år var borgmester.

Udover formandsturnéen har Søren Pape afholdt ni medlemsmøder samt kandidatmøder i alle storkredse, ligesom 50 vælgerforeninger bliver besøgt op til valget. Turen rundt har gjort partiets generalsekretær fuld af fortrøstning.

”Jeg synes, at vi har været godt rundt i hele landet, og så har vi gjort alt, hvad vi har kunnet for, at vores dygtige kandidater har fået den optimale hjælp og sparring. Nu er det op til kandidaterne at sparke bolden i mål, og det tror jeg på, at de kan,” siger en tydeligt spændt Søren Vandsø.

SLUTSPURT

til kommunalvalget:

www.kampagnemotor.dk

Upload eget design eller udfyld en af de mange skabeloner på kampagnemotor.dk. Nemt og hurtigt!

Flyer

A6 eller A5, 2 sider

Visitkort

85 x 54 mm

Streamers

58 x 12 cm el. 35 x 7 cm

VIDSTE DU
at man kan lave sin helt egen SoMe-grafik og downloade den - helt gratis!

XC-formede streamers

18,5 x 18,5 cm

Klistermærker

26 x 26 mm

Brochure

A6, 8 sider

degngrafisk

Produceret i DK

Alle priser er **ekskl. moms** og leveringsomkostninger.

KONSERVATIVE

R
Y
D
S
O
R
D

Hvis du indsender det rigtige ord på den markerede linje, deltager du i konkurrencen om den konservative jubilæumsbog 'En sikker borgerlig stemme' af Lars Christensen. Derudover trækkes der to vindere til at modtage lakridser fra Bagsværd Lakrids, som har vundet The Liquorice Award 2020.

Dit svar skal enten indsendes til Det Konservative Folkeparti, Christiansborg, 1240 København K eller ph@konservative.dk inden den 1. december. Husk at skrive dine kontaktoplysninger.

Svaret på sidste krydsord var:
BOWLINGBANE

Vi sender en bog til Marianne fra Hellerup og lakridser til Asta fra Kolding og Jan fra Roskilde.

Det er ingen sag at vise fremgang, når en pandemi har sat et lavt udgangspunkt. Så når regeringen præsenterer vækstrater for kongeriget i perioden 2020-2021, må vi blot konstatere, at disse er fremlagt i _____.				<p>Vind i håret. Her kommer konservative fra _____.</p>			
kul							
udbrud							
padle				løb	spadserere	Østrig	redskabet streger
hersker							
mærke							
regeringer		vurdere plantedel				gud dreng	
sport						digt stædigt	
udbrud optager			cykel-delen mistænkelig				
stedord køretøjer		redskab man			pep	glose	tiltale
fugl					spise		
ton		i sin vorden dansk ø					
spise							
findes slægtninge			strøm deci				

Det Konservative Folkeparti

27

bagsvaerdlakrids.dk

Har vi din e-mail?

Meget af vores information sendes ud via e-mail. Hvis ikke du vil gå glip af vigtige nyheder og invitationer, vil vi derfor gerne sikre os, at vi har din e-mailadresse. Du kan sende den til medlem@konservative.dk.

FOLKETINGSGRUPPEN ER OGSÅ KLAR TIL VALG

Kære læser

Der er nu ikke noget som valgtrommerne, der buldrer. Og her med kort tid til et vigtigt og afgørende kommunal- og regionsrådsvalg kan vi virkelig mærke spændingen herinde på Christiansborg. Vores MFere vil gerne bakke op så meget som overhovedet muligt, og mange har planlagt besøg hos lokale kandidater.

Så folketingsgruppen er også klar til valg. Vi giver den en ekstra skalle, og der er masser at motiveres af. Vores parti er i fremgang, og det skal vi gerne kunne se i valgresultatet.

Det er nu ikke fordi, at Folketinget tager særligt hensyn til hverken kommunal- eller regionsrådsvalg. Forhandlingerne og det parlamentariske arbejde bliver ikke sat på pause, mens der føres valgkamp ude i landet. Snarere tværtimod.

Lovgivningsarbejdet har hobet sig op under corona, og vi går nu en travl sæson i møde med lange dage, sene forhandlinger og tilspidsede perioder, når der skal landes finanslov, klimalov, beskæftigelsesreformer og meget mere.

Samtidig med det lovgivende arbejde skal vi også huske på, at vi er et oppositionsparti, som skal holde et vågent øje med regeringens

mange fejl. Vi glemmer ikke skandalerne, og vi forfølger mange sager i øjeblikket, hvor vi mener, at regeringen har svigtet sit ansvar.

Minskandalen har vi ikke glemt. Evakueringen fra Afghanistan vil vi have kulegravet. Regeringens tvangsfordeling af gymnasieelever er vi dybt uenige i. For ikke at nævne regeringens nøl med at rette op på alle de svigt, som vi har set i vores ældrektor.

Der er rigeligt at holde styr på, og vi forfølger hver en sag, hvor regeringen svigter vores virksomheder, borgere og samfund som helhed. Folketingsgruppen arbejder hele tiden for at vise et borgerligt alternativ til regeringens røde politik. Hver dag arbejder vi for at bringe vores mandater i spil til en bedre vej for Danmark.

Men nu handler det om flere byråds- og regionsrådsmedlemmer og borgmestre den kommende tid. Vi hepper på jer og glæder os til et godt valg den 16. november.

De bedste hilsner

Min Hovgaard

